

jures. Se tulli fest, et hiljuti küllas üks endine rikkas perremees kaardimängimise läbbi ni wölkade alla jänud, et katkise kuega, ksep peus ja fot kaelas nagu santi naeje ja wärima lastiga enima majast piddi wälja minnema. Se mics, kes temma maad ja majad ostis, ja veel nelli rikkast perremest lubbasid, ei ialgi emiam kaarta kätte wötta. Kaartide ašsemel olli Piibli ramat murretsetud. Õhtul, kui töök tööd nalmis, luggesid Jummalala sõnna ehet muud mõenusaid ramatuud. Karel hüdis need wiis meest pilgates — viets peatükkiks ja ühhe mehhe kolm poeaga, — kolmeksi usso öppetuseksi. Hommikust õhtuni kiusas ja sõimas ta enneje naet ja perret, üks pahhandus tulli teise peale, et waesel naesel nut ja turb meel allati olli. Agga üks südda lähhäb mittust pehmeks, teine kõivivaks. Kaarle südda läks kõivivemaks. Kui tahhad majas mitta ja hulguda, ütles ta naesele, siis lähhän omma teed. Juba ta tahtis annugi omma teed miina, agga polnud mitte kuddas sünd naese peale wöiks weretada.

Nüüd polnud ennam virvitus. Mõnni werst tillaast emal olli körts, kuhu igga õhtul jodifud ehi kaardimängiad koffu tullid, kes körtsi ennam kui sedust elu armastasid. Senna läks nüüd ka Kaarle te. Vanna sõnna ütleb: „Annad ja turradile näppu siis wöttab ta kõit so kät.“ Kui Karel jälle õhtul koju tulli olli tal hea meel; fest neljakümne koppikaga olli ta körtsi läinud aga rubлага tulli ta taggasii, kuusfümmend kippikat olli ta wöitnud. Esi otsa läks temmo agga üks ja kaks kerda näddalas körtsi, pärast igga õhtu. Kui Jummal temma naesele esjine se lapse kinkis, piddi Karel körtsist sama koju kutsutud. Selle lapsele said veel enima ja Kaarle enne se suggulased wadderiks wöetud. Agga teise pojale wöttis issa jubba kaardimängiatest wadderid. Ja ni pea kui laps olli riistitud pandi kohhe kaardi lauad walmis ja mängiti teise hommikuni. Arusjad luggiad, kui teie hulgas ka nisuggusi on, kes omma laste warrud kaardimängimise, ehet lia jomisse ja prassi-